

Αρχείο

09/04/2009

Συτάττει με το συγγραφέα.

Το βιβλίο μου η κρίση δημοσιεύθηκε τον Οκτώβρη του 2008. Είχα αρχίσει να το γράφω από τον Ιούνη, αλλά οι διάφορες σύνοδοι των ευρωπαϊκών οργάνων, που συζητούσαν την αντιμετώπιση της κρίσης το Σεπτέμβρη και αρχές Οκτωβρίου με υποχρέωσαν να περιμένω με την έκδοσή του. Από τον Οκτώβρη και μετά αυτό που φαινόταν πολύ πιθανό έγινε πραγματικότητα, η ύφεση στον χρηματοπιστωτικό τομέα πέρασε στην πραγματική οικονομία. Δημοσίευσα τον Ιανουάριο μια δεύτερη έκδοση με μια ανάλυση των τελευταίων εξελίξεων. Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει πάλι. Δεν θάχαμε άλλωστε κρίση αν τα πράγματα δεν άλλαζαν συνεχώς. Το πιο σημαντικό γεγονός υπήρξε η Σύνοδος των 20 ισχυρότερων οικονομιών του κόσμου στο Λονδίνο αρχές Απριλίου. Εν τω μεταξύ άρχισαν να γίνονται πιο ορατά τα φαινόμενα κρίσεως και στην Ελλάδα.

Πιστεύω, ότι το ΠΑΣΟΚ έχει εσωτερμάσει
αποσάει τις μαρτυρίες του διαμαρτυρ
δράσιων. Η κρίση είναι συνεχώς σε εξέλιξη.
Αυτό σημαίνει παρακαμάουση, ασοειμηση,
νέες προσεγγίσεις με το σπιμετωιωισόσι
αίη εξέλιξη. Όταν το τι θα συμβεί είναι άγνωστο
και αυτό που πρέπει να γίνει χρειάζεται
συνεχώς νέα δουλειά.

Λέξεις 2.516

Την περασμένη βδομάδα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο παρουσίασε τις προβλέψεις του για την ελληνική οικονομία. Η ελληνική οικονομία θα βρεθεί σε ύφεση διαρκείας. Θα καταγράψει αρνητικό ρυθμό αύξησης το 2009 κατά 0,2% και το 2010 κατά 0,6%. Είναι η μοναδική περίπτωση μεταξύ των αναπτυγμένων οικονομιών που παρακολουθεί το ΔΝΤ στην οποία το ΑΕΠ θα υποχωρήσει ^{από 2010 οι σχέσεις με το 2009} αντί να ανακάμψει. Η πρόβλεψη αυτή αποτελεί επιβεβαίωση δύο διαπιστώσεων.

Η πρώτη είναι ότι η κρίση δυστυχώς δεν έχει εκδηλωθεί ακόμη ^{στην Ελλάδα} με όλη της την οξύτητα. Η πτώση των λιανικών πωλήσεων, η αύξηση των ακάλυπτων επιταγών, η μείωση του δανεισμού των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων κινούνται ακόμη σε ένα επίπεδο που είχαμε γνωρίσει και άλλοτε σε περιόδους δυσκολιών. Η ελληνική οικονομία δεν έχει περιοριστεί ακόμη δραστικά από την πτώση στο διεθνές εμπόριο και στον τουρισμό. Οι επιπτώσεις της συρρίκνωσης σ' αυτούς τους δυο τομείς θα φανούν ιδίως από το καλοκαίρι και μετά οπότε, ~~θα αυξηθεί η ανεργία και~~ θα περιορισθεί δραστικά. ^{η αωαοχόηση.}

Η δεύτερη διαπίστωση είναι ότι στην Ελλάδα οι υφέσεις διαρκούν πολύ περισσότερο από ότι στις άλλες αναπτυγμένες χώρες της Ένωσης και είναι πολύ πιο έντονες. Η έλλειψη τεχνολογικά προηγμένης βιομηχανίας, η αδυναμία να πραγματοποιηθούν επενδύσεις, η μειωμένη ανταγωνιστικότητα αποτελούν εμπόδια για την αξιοποίηση μιας και πάλι αυξανόμενης διεθνούς ζήτησης.

Ας αναφέρω εδώ επίσης ^{φει} το Συμβούλιο των Γερμανών Εμπειρογνομόνων, το επίσημο γνωμοδοτικό όργανο της γερμανικής κυβέρνησης, πρόβλεψε ότι η γερμανική οικονομία θα συρρικνωθεί το 2009 κατά 6% και ότι το 2010 δεν πρόκειται να υπάρξει αισθητή βελτίωση. Μέχρι το τέλος του 2010 ένα εκατομμύριο ^{εργασίμωι} εκατό χιλιάδες θα χάσουν την απασχόλησή τους. Ξέρουμε όλοι ότι η ευρωπαϊκή κρίση επηρεάζει την ελληνική οικονομία. Ξέρουμε επίσης ότι για να βγει η Ελλάδα από την κρίση θα πρέπει να υποχωρήσει πρώτα στις κύριες οικονομίες του κόσμου.

Το περιοδικό Economist που κυκλοφορεί αυτή την εβδομάδα στο κύριο άρθρο του διερωτάται, αν πράγματι άρχισε να φαίνεται μια **λάμψη ελπίδας** στο σκοτάδι της κρίσης. Η έκφραση «λάμψη ελπίδας» χρησιμοποιήθηκε στις ΗΠΑ για να περιγράψει συνοπτικά μερικές αισιόδοξες εξελίξεις. Οι πιο γνωστές είναι : η αύξηση της αξίας των μετοχών στα περισσότερα χρηματιστήρια του κόσμου κατά 20% περίπου, οι ενδείξεις στην αγορά ακινήτων των ΗΠΑ, ότι η ζήτηση για πρώτη φορά εδώ και πολύ καιρό αυξάνεται, τέλος, ότι στην Κίνα αρχίζει να βελτιώνεται η ζήτηση, οι επενδύσεις και ο ρυθμός ανάπτυξης. Όλα αυτά όμως τονίζει το περιοδικό δεν είναι ενδείξεις μιας δυναμικής ανάκαμψης. Δείχνουν μόνο ότι ο ρυθμός της ύφεσης άρχισε να βραδύνει. Θα πρέπει, υποστηρίζει, να αποφύγουμε την παγίδα του εφησυχασμού. Ο όποιος οπτιμισμός δεν δικαιολογεί ούτε την εγκατάλειψη των μέχρι τώρα προσπαθειών για να επιτύχουμε την ανάκαμψη ούτε την εσφαλμένη αντίληψη, ότι πρόκειται η παγκόσμια οικονομία να επανέλθει στην προηγούμενη κανονική της κατάσταση.

Γ' άσκηση

ιδίω έχω αναφερθεί

Εδώ θα ήθελα να τονίσω ένα σημείο που ανέφερα στις μέχρι τώρα ομιλίες μου. Συμπληρώνει τα όσα αναφέρω στο βιβλίο μου για τον κίνδυνο του αποπληθωρισμού ή του υπερπληθωρισμού. Είναι εσφαλμένη η αντίληψη ότι οι οικονομίες θα συνεχίσουν, όταν σταματήσει η ύφεση, να εξελίσσονται με τους ρυθμούς και τον τρόπο που γνωρίζαμε μέχρι τώρα. ~~Κάτι τέτοιο δεν είναι όμως πιθανό να συμβεί.~~

Η επί δεκαετία και πλέον συνεχής ανάπτυξη στις ΗΠΑ πραγματοποιήθηκε χάρη σε ένα εκτεταμένο δανεισμό των καταναλωτών και των επιχειρήσεων. Το ίδιο φαινόμενο παρατηρήθηκε στην Ελλάδα. Η έκταση του δανεισμού θα είναι όμως μελλοντικά πολύ πιο περιορισμένη. Όλες οι χώρες, αλλά και οι τράπεζες, θα λειτουργούν με αυστηρότερους κανόνες και το φόβο μιας νέας χρηματοπιστωτικής κρίσης. Η οικονομική δραστηριότητα ως εκ τούτου δεν θα πάρει τις διαστάσεις που είχε στο παρελθόν.

Ένας επιπρόσθετος λόγος ανησυχίας είναι, ότι οι ΗΠΑ που αποτέλεσαν την πηγή της κρίσης εισάγουν πια πάρα πολλά από τα προϊόντα που καταναλώνουν. Δεν τα παράγουν. Αλλά και η Μεγ. Βρετανία τα τελευταία χρόνια στήριξε την ανάπτυξή της κυρίως στις υπηρεσίες και στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Η κρίση όμως για να ξεπεραστεί προϋποθέτει να αυξηθεί η εγχώρια παραγωγή τόσο στις ΗΠΑ όσο και αλλού. Να δουλέψουν οι αυτοκινητοβιομηχανίες στις ΗΠΑ, η αεροναυπηγική βιομηχανία στη Μεγ. Βρετανία, και γενικά πολλές παραγωγικές επιχειρήσεις ώστε να υποκαταστήσουν τις ανύπαρκτες πια χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες. Να απορροφηθούν έτσι τα εκατομμύρια των

ανέργων, να δημιουργηθούν νέες θέσεις απασχόλησης και να υπάρξουν νέες ευκαιρίες οικονομικής δραστηριότητας. Και εν τέλει να αποκτήσουν χρήμα οι καταναλωτές. Αυτό σημαίνει ότι οι προσπάθειες που γίνονται για να αντιμετωπισθεί η κρίση θα πρέπει όχι μόνο να διασώσουν τις τράπεζες, αλλά και να ανασυγκροτήσουν τους βιομηχανικούς και παραγωγικούς φορείς που κατέστρεψαν η κρίση και ο ανταγωνισμός. Η ανάκαμψη είναι ένας στόχος που χρειάζεται χρήμα και χρόνο. Πόσο μάλλον στην Ελλάδα. Οι προβλέψεις, ότι σε ένα χρόνο περίπου όλα θα είναι πάλι καλά, είναι υπεραισιόδοξες.

Το Economist παρατηρεί ότι μπορεί να πέρασε το σημείο κορύφωσης της παγκόσμιας ύφεσης όμως οι προοπτικές δεν είναι καθόλου ευχάριστες. Ανάκαμψη, με την έννοια που χρησιμοποιείται συνήθως η λέξη, δεν είναι ορατή. « Η μεγέθυνση όταν υπάρξει θα είναι πολύ ασθενής ώστε να σταματήσει την αύξηση της ανεργίας και να εξασφαλίσει ζήτηση που θα καλύψει το παραγωγικό δυναμικό των επιχειρήσεων. Για πολλά χρόνια ακόμη οι περισσότερες από τις οικονομίες του κόσμου θα εξαρτώνται από τις κυβερνήσεις τους, που θα πρέπει να χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξη. Το τι σημαίνει αυτό είναι αβέβαιο. Ποτέ μέχρι τώρα δεν χρησιμοποιήθηκαν τέτοια ποσά για να αντιμετωπίσουν μια παρόμοια κατάσταση ώστε να υπάρχουν εμπειρίες για να προδικάσουμε το μέλλον. Τόσο ο αποπληθωρισμός όσο και ο πληθωρισμός αποτελούν πιθανότητες που δεν μπορούν να απαλειφθούν. Συνεχής υψηλή ανεργία, περιορισμένες επενδύσεις, υψηλά δημόσια χρέη και αυξανόμενα βάρη ως συνέπεια του δημόσιου και ιδιωτικού δανεισμού που θα είναι μάλλον πιθανά. Και

στόχους και σαφήνεια επιδιώξεων. Είναι επιλεκτικές παρεμβάσεις που είτε είχαν προαποφασισθεί και παρουσιάζονται τώρα ως αντίμετρα στην κρίση, είτε προσπαθούν τώρα να περιορίσουν τις επιπτώσεις της κρίσης στα εισοδήματα πολιτών και επιχειρήσεων.

Ενδεικτικό παράδειγμα για τον τρόπο που σκέπτεται η κυβέρνηση είναι η μείωση των τελών ταξινόμησης αυτοκινήτου. Κάνουμε ό,τι έπρεπε να αποφύγουμε. Με τη μείωση του τέλους διευκολύνουμε την πώληση αυτοκινήτων, δηλαδή, βοηθούμε τις αλλοδαπές βιομηχανίες και τους εγχώριους εμπόρους αυτοκινήτων. Δεν ενισχύουμε τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματά μας, αυξάνουμε τα ελλείμματα του εμπορικού ισοζυγίου μας, επιδεινώνουμε την κυκλοφοριακή συμφόρηση και υποχρεώνουμε την οικονομία μας σε υψηλότερο δανεισμό.

#

Το «πακέτο» της κυβέρνησης είναι απαρίθμηση μέτρων που δίνουν την εντύπωση ότι απαντούν σε κάποια μεγάλα προβλήματα, αλλά στην πραγματικότητα δεν επαρκούν για να αντιμετωπίσουν τα βασικά προβλήματα του τόπου. Η χώρα χρειάζεται κάτι διαφορετικό.

Το κρίσιμο λοιπόν θέμα για την Ελλάδα αυτή τη στιγμή είναι να υπάρξει μια κυβέρνηση ικανή να ακολουθήσει μια πολιτική που πείθει ότι επιχειρείται σοβαρά, με συνέπεια και για μακρύ χρονικό διάστημα η αντιμετώπιση της υστέρησης της χώρας. Να γίνει φανερό ότι υπάρχει η θέληση και η ικανότητα για να ανατραπεί η αρνητική οικονομική πορεία του τόπου. Μόνο έτσι θα δημιουργήσει η χώρα εμπιστοσύνη. Μόνο έτσι θα γίνει αποδεκτό ότι θέλει να παραμείνει στην τροχιά της ευρωπαϊκής πορείας και

θα ανοίξουν δρόμοι συνεννόησης και συνεργασίας με τους εταίρους μας. Και η εμπιστοσύνη συνδυαζόμενη με την συνέπεια στην εφαρμογή των προγραμμάτων θα εξασφαλίσει την οικονομική συμπαράσταση που χρειάζεται. Θα κερδίσει επίσης τη στήριξη της κοινωνίας, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία της προσπάθειας. Το πρόβλημα λοιπόν δεν είναι αποκλειστικά οικονομικό. Είναι σε πολύ σημαντικό βαθμό πρόβλημα διαμόρφωσης και εφαρμογής πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι,

Φίλες και φίλοι,

Στη συνάντηση των 20 ισχυρότερων οικονομικών του Λονδίνου έγιναν βήματα για να αντιμετωπισθούν οι επιπτώσεις αλλά και οι αιτίες της παγκόσμιας κρίσης. Βήματα, τα οποία όμως για να έχουν ουσιαστικά αποτελέσματα θα πρέπει να έχουν **συνέχεια**: διαρκή διαβούλευση, συγκεκριμένες εφαρμογές των γενικών κατευθύνσεων και ιδίως πολιτική θέληση για να περιορισθούν τα φαινόμενα, που προκάλεσε η κρίση.

Η σύνοδος αποφάσισε την χρηματοδότηση της παγκόσμιας οικονομίας με συνολικά 1,1 τρις δολάρια εκ των οποίων τα μεν **750 δις** ~~και~~ αποτελούν ενίσχυση των πόρων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, τα δε υπόλοιπα προορίζονται για την χρηματοδότηση των φτωχών χωρών και του παγκόσμιου εμπορίου. Με τον τρόπο αυτό επήλθε ένας συμβιβασμός μεταξύ των ΗΠΑ και των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το θέμα, εάν και σε ποιο μέτρο χρειάζονται νέα προγράμματα για την ανάκαμψη των οικονομιών τους. Η χρηματοδότηση, που επιθυμούσαν οι ΗΠΑ θα αφορά τις

χώρες που έχουν πραγματικά ανάγκη βοήθειας και όχι τις αναπτυγμένες χώρες. Οι τελευταίες θα αποφασίσουν κατά την κρίση τους, εάν θα πρέπει ή όχι να προχωρήσουν σε νέα προγράμματα ανάκαμψης.

Η σκέψη που βρίσκεται στη βάση αυτού του συμβιβασμού αφορά και μας. Στηρίζεται στη διαπίστωση ότι οι υπό ανάπτυξη χώρες, υφίστανται τις επιπτώσεις της κρίσης με πολύ πιο οδυνηρό τρόπο και καθυστερούν πολύ περισσότερο να επανέλθουν σε μια πορεία ανάκαμψης. Αυτό όμως αποτελεί εμπόδιο για την ταχύτερη ανάκαμψη της παγκόσμιας οικονομίας. Οι δυσκολίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω της κρίσης στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης είναι ένα από παράδειγμα.

Η ενίσχυση του παγκόσμιου εμπορίου σκοπό έχει να βοηθήσει τις εξαγωγές και εισαγωγές που σε μεγάλο βαθμό έχουν περιοριστεί. Αυτό θα υποβοηθήσει ιδίως την Κίνα. Όσον αφορά την Ελλάδα θα συμβάλει στον περιορισμό της κρίσης στον ναυτιλιακό τομέα λόγω της έλλειψης ναυλώσεων.

Οι 20 συμφώνησαν να αυστηροποιήσουν τον έλεγχο των χρηματοπιστωτικών δραστηριοτήτων. Θεσμοθέτησαν επίσης ένα νέο όργανο, το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Financial Stability Board, FSB), το οποίο θα συνεργάζεται με το ΔΝΤ για να επισημαίνει τους μακροοικονομικούς και χρηματοπιστωτικούς κινδύνους καθώς και τις δράσεις για την αντιμετώπισή τους. Τα μέτρα αυτά χρειάζονται συστηματική επεξεργασία για να μετατραπούν από υποσχέσεις σε πράξη.

Πίσω από τις προσεκτικές διαπιστώσεις του ανακοινωθέντος κρύβεται η προσπάθεια ιδίως των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους. Αναφέρεται στην τελική ανακοίνωση, για παράδειγμα, ότι θα πρέπει να υπάρξει ρύθμιση και εποπτεία «σε όλες τις αγορές και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και προϊόντα που έχουν συστημική σημασία», δηλαδή των οποίων η πτώση μπορεί να συμπαρασύρει το σύνολο του οικονομικού συστήματος μιας χώρας. Ο όρος «συστημική σημασία» περιορίζει δραστικά την έκταση του ελέγχου. Θα αφορά λίγες μόνο περιπτώσεις. Όμως και στις δύο χώρες κυκλοφόρησαν πολλά και διαφορετικά χρηματοπιστωτικά προϊόντα μεγάλης ονομαστικής αλλά μηδαμινής πραγματικής αξίας που έθεσαν μια από τις κύριες αιτίες της κρίσης.

Το ανακοινωθέν των 20 τονίζει ότι είναι αποφασισμένοι όχι μόνο να εξασφαλίσουν την ανάπτυξη, αλλά και να δημιουργήσουν τις βάσεις μιας παγκόσμιας οικονομίας που θα διακρίνεται για τη σταθερότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη της. Αυτό όμως απαιτεί πολλή δουλειά ακόμη. Ας μη ξεχνάμε, ότι η ανεργία αυξήθηκε ταχύτατα σε όλο τον κόσμο τον τελευταίο χρόνο και θα αυξηθεί επίσης το 2009 και ότι η φτώχεια παραμένει ένα τεράστιο παγκόσμιο πρόβλημα. Όσον αφορά την ίδια την κρίση η Σύνοδος δεν μπορούσε να πάρει μέτρα με άμεσο αποτέλεσμα. Μπορούσε όμως να εξετάσει τις αιτίες του εκτροχιασμού του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος και των καταστροφικών επιπτώσεων στην παγκόσμια οικονομία.

Δεν το έκανε πειστικά. Αντίθετα οι 20 απεφάσισαν ομόφωνα να χρησιμοποιήσουν ένα τρις δολάρια για να διασώσουν την

παγκοσμιοποιημένη φιλελεύθερη αγορά και να φροντίσουν για τον έλεγχο και την καλύτερη λειτουργία της μόνο στο μέτρο που δεν ανατρέπονται υπάρχουσες πρακτικές. Δεν συζητήθηκαν, για παράδειγμα, τρόποι περιορισμού των μεγάλων ελλειμμάτων του εμπορικού ισοζυγίου των ΗΠΑ και των συνακόλουθων πλεονασμάτων της Κίνας και των πετρελαιοπαραγωγών χωρών που συμβάλουν στις αναταράξεις στην διεθνή οικονομία. Ούτε θίχτηκε το θέμα του δολαρίου ως διεθνούς αποθεματικού νομίσματος. Οι Financial Times θεώρησαν ότι η Σύνοδος έθεσε «τις πρώτες πέτρες για την οικοδόμηση μιας νέας παγκόσμιας τάξης» και ότι «χάραξε μία πορεία για την οικονομική ανάκαμψη». Το σχόλιο της γαλλικής Le Monde ήταν πιο καυστικό. «Η πτώση της Δύσης» «θα ήταν ο πιο σωστός τίτλος για το θεατρικό έργο που έπαιξαν οι G20 με μπρίο στο Λονδίνο». Πιο πεζός είναι, ίσως, ο παραλληλισμός της Συνόδου με τις συζητήσεις παικτών και προπονητών στη διάρκεια του ημιχρόνου ενός αγώνα. Είναι όμως πιο κοντά στην πραγματικότητα. Το αποτέλεσμα του αγώνα απασχολεί όλους έντονα, αλλά παρ' όλα αυτά παραμένει άγνωστο.

Ο παραλληλισμός από /

ΟΠΕΚ
ΟΜΙΛΟΣ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΓΙΑ ΤΟΝ
ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Σειρά εκδηλώσεων «Συνάντηση με τον συγγραφέα»

Ο Όμιλος Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας μας (ΟΠΕΚ)
σας προσκαλεί

την Τρίτη 28 Απριλίου 2009, ώρα 19.00 στο **αμφιθέατρο του Βιοτεχνικού
Επιμελητηρίου Αθήνας (Ακαδημίας 18)**

σε συζήτηση για το βιβλίο του

Κώστα Σημίτη

«Η Κρίση»

εκδόσεις Πόλις

«Κάθε ύφεση μας θυμίζει τους κινδύνους που διατρέχει η κοινωνική μας οργάνωση, όταν δεν υπάρχουν φραγμοί στις επιχειρηματικές πρωτοβουλίες και την επιδίωξη του κέρδους, όταν δεν ελέγχονται οι οικονομικές εξελίξεις και δεν γίνονται αντιληπτές οι ανισότητες που εκτρέφει η κοινωνία. Κάθε κρίση αποτελεί, έτσι, αφορμή για αναθεώρηση αντιλήψεων και θεσμών και για καθιέρωση νέων κανόνων. Η αναθεώρηση είναι περισσότερο παρά ποτέ αναγκαία. Πλούτος παράγεται και χάνεται με κερδοσκοπικές κατασκευές κεφαλαιούχων. Στην εργασία δίνεται όλο και λιγότερη προσοχή. Οι παραγωγικές διαδικασίες, η παιδεία, το περιβάλλον, παρά την τεχνολογική πρόοδο, δεν ικανοποιούν τις ανάγκες των ανθρώπων. Φτώχεια εξακολουθεί να υπάρχει, και μάλιστα σε μεγάλη έκταση. Σήμερα πληρώνουμε το τίμημα του δόγματος της ανεξέλεγκτης λειτουργίας των αγορών, το οποίο επέβαλαν οι συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις επειδή εξυπηρετούσε τα οικονομικά συμφέροντα που τις στήριξαν. Τα κράτη ζουν σήμερα μια από τις λίγες στιγμές που μπορούν, χωρίς ισχυρές αντιρρήσεις, να επιβάλουν κανόνες παιχνιδιού στις επιχειρήσεις. Το πολιτικό διακύβευμα της διαμάχης που θα ξεσπάσει αμέσως μετά τη μερική εξομάλυνση της κατάστασης θα αφορά τον ρόλο του συνυπεύθυνου κράτους. Η κατάληξη θα προσδιοριστεί από τη στάση των πολιτικών ηγεσιών και τους κοινωνικούς-πολιτικούς αγώνες που θα συνοδεύσουν και θα διαμορφώσουν την κρατική παρέμβαση η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη. Αυτοί θα κρίνουν αν θα υπάρξει περισσότερη δημοκρατία, ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη. Η κρίση αποτελεί πρόκληση για δράση.»

Δηλώσεις συμμετοχής στο opek@otenet.gr ή στα 210 33 87 427 και 210 36 24 981

ΟΠΕΚ

ΟΜΙΛΟΣ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΓΙΑ ΤΟΝ
ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΟΠΕΚ: ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Στο πλαίσιο της σειράς εκδηλώσεων "Συνάντηση με τον Συγγραφέα", ο Όμιλος Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας μας (Ο.Π.Ε.Κ) διοργάνωσε την Τρίτη 28 Απριλίου 2009 μια συζήτηση με τον τ. Πρωθυπουργό κ. Κώστα Σημίτη για το τελευταίο βιβλίο του "Η Κρίση" που εξέδωσε στις εκδόσεις Πόλις.

Ο κ. Σημίτης τόνισε στα συμπεράσματά του ότι "η Ελλάδα χρειάζεται ένα σχέδιο δράσης με διπλή στόχευση. Ένα σχέδιο που πρώτα θα αντιμετωπίσει την κρίση αλλά κυρίως που θα αντιμετωπίσει την υστέρησή της. Το σχέδιο να αντιμετωπίζει τόσο τα βραχυχρόνια όσο και τα μακροχρόνια προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Αν δεν συνδυάσουμε το σήμερα με το αύριο δεν θα μπορέσουμε να ανατρέψουμε την αρνητική πορεία. Το σχέδιο ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας πρέπει να στοχεύει κυρίως στην βελτίωση των υποδομών ώστε να ενισχύσουμε τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Αυτό είναι το κρίσιμο: το πώς να δουλέψει η οικονομία καλύτερα, πιο αποδοτικά, πιο ανταγωνιστικά. Το κρίσιμο δεν είναι να δώσουμε εισοδηματικές ενισχύσεις. Ασφαλώς, πρέπει να δώσουμε και εισοδηματικές ενισχύσεις και να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της φτώχειας αλλά αυτό θα είναι ένας αδιέξοδος δρόμος αν δεν κάνουμε το πρώτο που είναι να βελτιώσουμε την συνολική αποδοτικότητα της οικονομίας μας. Χρειάζεται λοιπόν ένα πρόγραμμα με διπλό στόχο: με ενίσχυση και των υποδομών αλλά και των στοχευμένων εισοδηματικών παροχών κυρίως σε στρώματα που καταναλώνουν εγχώρια προϊόντα για να βοηθήσουμε την εγχώρια βιομηχανία. Για να πραγματοποιήσουμε την αλλαγή πορείας απαιτείται ενεργή πολιτική για την βελτίωση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας, να εκμεταλλευτούμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχουμε ώστε να μπορούμε να καλύπτουμε τη παγκόσμια ζήτηση, να προχωρήσουμε σε διαρθρωτικές αλλαγές, να αναδιαρθρώσουμε την διοργάνωση και τη λειτουργία του κράτους και οπωσδήποτε να βελτιώσουμε τους συντελεστές παραγωγής όπως παιδεία, έρευνα, εργασιακό περιβάλλον. Όλα αυτά μαζί με συνεχείς επενδύσεις. Το σημαντικό είναι να δαπανήσουμε τους πόρους σύμφωνα με την ανάλυση ποια δαπάνη ωφελεί περισσότερο. Χρειάζεται να έχουμε προτεραιότητες. Τα λεφτά πρέπει να χρησιμοποιηθούν εκεί που χρησιμεύουν και όχι για εκείνους που φωνάζουν περισσότερο. Αυτό σημαίνει ότι πρώτη προτεραιότητα αποτελεί η προώθηση όλων των ευρωπαϊκών προγραμμάτων των δημοσίων επενδύσεων και κυρίως των κοινών έργων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Στοχευμένες δαπάνες είναι η λέξη κλειδί. Επενδύσεις και πάλι επενδύσεις - δημόσιες και ιδιωτικές - προγράμματα τα οποία αυξάνουν την ανταγωνιστικότητά μας."

Μπορείτε να ακούσετε το ηχητικό ντοκουμέντο με τα συμπεράσματα του κ. Σημίτη στη ιστοσελίδα του ΟΠΕΚ: www.opek.gr